

[Krag.]

Lovs § 9, ved det foreliggende Lovforslags § 3, Stk. 2, udvides til ogsaa at omfatte Arbejdsstrid inden for Arbejdsomraader, hvor det ikke drejer sig om kollektive eller generelle Løn- eller Arbejdsvilkaar, medmindre Spørgsmaalet om Uoverensstemmelsens Bilæggelse er blevet afvist af det af den faste Voldgiftsret nedsatte 3 Mands Udvalg eller af Arbejds- og Forligsnævnet; saa skal altsaa Banen være aaben for Strid. Men i hvert Tilfælde vil jo denne Udvidelse ogsaa betyde en Bremse paa Stridstilbøjelighed, og derpaa lægger jeg megen Vægt. Altsaa med andre Ord, der er visse Lakuner i den gældende Lov, som vil blive udfyldt ved Lovforslagets Vedtagelse. Derfor kan jeg paa mit Partis Vegne tiltræde det.

I den gældende Lovs § 1, Stk. 3, siges det, at Nævnets Beslutning træffes ved Stemme flerhed inden for Nævnets Medlemmer. Jeg ved, at der af en anden Ordfører vil blive fremdraget et Særforhold, som skal være til Støde i denne Forbindelse, idet Formandsskabets Medlemmer ikke har Adgang til at deltage i saadan Afstemning efter den Forretningsorden, som jeg forstaaer er tilvejebragt for Arbejds- og Forligsnævnets Virksomhed. Jeg skal ikke foregribe de Bemærkninger, som dette ærede Medlem agter at gøre, men jeg vil blot gerne, da jeg nu har Ordet, sige, at jeg ikke kan finde, at det er rigtigt, at dette Formandsskab, som bestaar af uvildige Mænd, og hvori jeg og mange med mig ved Lovens Vedtagelse saa en Betyggelse for Saglighed og Retfærd ogsaa over for Samfundet ved Afgørelse af faglig Strid, blot er Bisiddere uden anden Indfyldelse end den, selve Ledelsen af Forhandlingen giver dem, indtil de af Hovedorganisationerne valgte Mænd eventuelt maatte erklære sig renonce, erklærer sig saa uenige, at de ikke kan naa frem til en Kendelse — saa er det Formandsskabet, i hvis Hænder det hele lægges. Jeg synes ogsaa, og vil gerne paa Forhaand give Tilslutning til Betragtninger i den Retning, at ved Afstemning maa de vedkommende Medlemmer af Formandsskabet være ligeberettigede med de øvrige Medlemmer.

Jeg vil dernæst gerne fremdrage et Spørgsmaal, som maaske den højtærede Minister ikke ønsker at svare paa eller

ikke kan svare paa, men som jeg nok tror interesserer ret mange. Da vi førte Forhandlinger om Lovforslaget om Arbejdsforhold i September i Fjor, Forhandlinger, som jo var ret besværlige, forlød det fra forskellig Side, at hvis en saadan Lovgivning gennemførtes til Sikring af Arbejdsfreden her i Landet frem i Tiden, vilde der hos Hovedorganisationerne, det vil altsaa sige Arbejdsgiverforeningen og de samvirkende Fagforbund, være Villighed til at stille betydelige Millionbeløb af deres Krigskasser til Raadighed for Beskæftigelsen i Fremtiden. Saadanne Formodninger om Velvilje over for den vanskelige Situation var fremme fra forskellig Side under disse Forhandlinger og bidrog maaske i nogen Maade til, at Fredstonerne her paa Rigsdagen kom til at klinge tilstrækkelig stærkt til, at det blev muligt at faa en Lovgivning ud af Forslaget, en Lovgivning, som altsaa efter min Mening har virket særdeles heldigt, men jo ogsaa en Lovgivning, som ikke har lagt Beslag paa Krigskassernes Indhold fra nogen af Siderne, og som derfor, synes det nok mig, kunde gøre det ganske naturligt, at disse Rygter fandt Bekræftelse, og at saadan Støtte blev ydet. Det er meget store Byrder til Fremme af Beskæftigelsen, som paalægges Samfundet som Helhed.

Nu tror jeg ikke, at jeg husker fejl, naar jeg siger, at Arbejdsgiverforeningen har skabt en Realitet ud af disse Rygter ved, saa vidt jeg erindrer efter at have læst derom i Bladene for nogen Tid siden, at stille 5 Mill. Kr. til Raadighed for Beskæftigelsen. Om det er rigtigt, at dette er sket, tør jeg ikke med Sikkerhed sige, men jeg har dog Grund til at tro, at det er Tilfældet, og Spørgsmaalet er da: Hvorledes finder disse Midler Anvendelse til Beskæftigelsens Fremme? Kan den højtærede Minister oplyse noget derom? Er disse Beløb anvendt og i bekræftende Fald hvortil? Men i denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne spørge, om der er hørt noget fra De samvirkende Fagforbund, som, forstod jeg, i September i Fjor var indstillet paa tilsvarende Handling, som man var indstillet paa fra Arbejdsgivernes Side. Hvis ikke dette er Tilfældet, saa spørger jeg, om en lignende værdifuld Handling til Beskæftigelsens Fremme kan